

Példázat Joel próféta sáskájáról

A sáskák fellépésével leírt károk az idegen nemzetekkel folytatott háborúból fakadó nagy rosszra, és nem a démonok légióira vonatkoznak. Soha nem látott hazugság azt mondani, hogy a szöcskék minden típusa démonok légióit képviseli, akik a férfiak életében cselekednek.

Példázat Joel próféta sáskájáról

Bevezetés

Abszurd az a prédikáció, cikk, könyv és kiállítás, amely leírja a sáskák jövőképét, amelyet Joel próféta hirdetett meg, mint démonok légióit, amelyek a tized nélküli hívők apasága ellen támadnak.

Egy egyszerű keresés az interneten számtalan cikket és könyvet [1] eredményez, amelyek kategorikusan kijelentik, hogy a sáska démonok légiója, amely közvetlenül az emberek vagyonára hat, tönkreteszi a házakat, autókat, ruhákat, élelmiszereket, fizetéseket stb. Hogy ezek a démonok katasztrófákat okoznak autókban, repülőgépekben, hajók elsüllyesztésében, épületek lebontásában, emberölésekben, nemzetek, családok, templomok, esküvők és otthonok megsemmisítésében.

Így van, mit képvisel a Joel által meghirdetett sáskákról szóló példázat? A sáska démonok?

A példázat

“Ami megmaradt a hernyóról, a sáska megette, mi maradt a sáskáról, a sáska megette és mi maradt a sáskáról, azt a levéltetű megette.” (Joel 1: 4)

A szöveg elemzése előtt szeretném megnyugtatni az olvasót, hogy a hernyó, a szöcske, a sáska és a levéltetű alakjai, amelyek Joel próféta példázatát alkotják, nem démonok. Ebben az értelemben minden megközelítés célja az óvatlanok megtévesztése azáltal, hogy a laikusokat és a neofitonokat könnyű prédává teszi a gátlástalan férfiak számára, vagy legalábbis nem ismeri a bibliai igazságot.

Az a példázat, amelyet Joel próféta hirdetett, sajátos hallgatósággal rendelkezett: a zsidókról a szétszóródás előtt. Amikor Joel bejelentette Isten üzenetét a föld idősebbjeinek és lakóinak, nem az emberiségre törekedett, mintha a Föld bolygóról beszélne, korábban az üzenet a zsidó vezetőkre és Kánaán földjének lakóira irányult, vagyis: a zsidók. (Joel 1: 2)

A próféciák körének kiszélesítése, a pogányokkal való beszélgetés vagy akár a Krisztus egyház tagjaival való beszélgetés megforgatja Joel próféta üzenetét, mert az üzenet célközönsége az izraeliták, amint az az utolsó mondatból kitűnik. a versből: „... vagy atyáid napjaiban”, az Izrael fiainak korábbi generációira való utalás módja.

“Halljátok ezt, vének, és hallgassátok meg a föld minden lakóját: Ez történt a ti napjaitokban vagy a szüleid napjaiban?” (Joel 1: 2)

Az izraelitáknak át kell adniuk Joel próféta sáskákról szóló üzenetét gyermekeiknek és a gyermekek gyermekeiknek, hogy az üzenet eljusson a jövő generációihoz. (Joel 1: 3)

És mik a sáskák a példázatban? A választ a 6. versben találjuk

meg: hatalmas és sok idegen nemzet!

Mert egy hatalmas, szám nélküli nemzet támadt az én földemmel szemben; fogaik pitypangok, és egy öreg oroszlán állkapcsa van.” (Joel 1: 6)

Jeremiah próféta is más számadatokkal utalt az idegen invázióra:

“Mivel négyféle gonossággal látogatlak meg téged, mondja az Úr: karddal megölni és kutyákkal, rángatni őket, az égi madarakkal és a földi állatokkal, felemészteni és elpusztítani őket.” (Jer 15: 3)

Mózes próféta már megjósolta az idegen nemzetek invázióját:

„Az Úr olyan népet támaszt ellened, amely messziről, a föld végétől fogva repül, mint a sas, olyan nemzet, amelynek nyelvét nem fogod megérteni; Heves arcú nemzet, amely nem fogja tisztelni az öregember arcát, és nem fogja sajnálni a fiatalembert; És megeszi állataitok és földetek gyümölcsét, amíg meg nem pusztul; és nem hagy nektek gabonát, mustot, olajat, sem teheneitek, sem juhaitok fiataljait, amíg meg nem emészt. “ (5Móz 28: 49–51)

Joel próféta ugyanezt az előrejelzést készíti, azonban példabeszédet állít össze a jövőbeni események bejelentésének megkönnyítése érdekében, a szülőktől a gyerekeken át. Hogyan tudná elfelejteni a sáskákat bemutató példabeszéd, amely mindent elfogyaszt előttük?

A káldeusok invázióját a sáskák okozta pusztítással hasonlítják össze, mivel ezek megtámadnák Izrael városait, amelyek hasonlítottak Édenre, amelyek közül a babiloni invázió után csak az elhagyatottság maradt meg.

„A sötétség és a sötétség napja; felhők és sűrű sötétség napja, mint a reggel a hegyek között; nagy és hatalmas emberek, akik az ókortól kezdve soha nem voltak, és utánuk

sem következő évekig, nemzedékről nemzedékre. Előtte tűz emészti, mögötte pedig lángoló láng; a föld előtte olyan, mint az Éden kertje, de mögötte egy elhagyatott sivatag; igen, semmi nem fog megmenekülni. (Joel 2: 2-3)

A sáskák példázata azt a célt szolgálta, hogy szemléltesse Mózes által megjósoltakat, mert az a nép, amely megtámadja Izraelt, mindent felfal, amit az állatok és a mező előállított. Külföldi invázió miatt nem lennének gabona, must, olaj vagy állati utódok.

A szőlő és a fügefa olyan alakok, amelyek Jákob fiainak két házára: Júdára és Izraelre utalnak, így a prófécia és a példázat csak és kizárólag Izrael gyermekeit képviseli. Az embereket, a pogányokat, vagy az egyházat a sáskák akciójának tárgyává tenni, egy rosszul informált ember fejének fantáziája.

Ézsaiás és Jeremiás próféták összehasonlították az idegen népeket a mezei vadakkal, ahelyett, hogy a sáskák alakját használták volna:

„Ti, a mező összes állata, az erdő összes állata, gyertek és egyetek” (Iz 56: 9);

„Ezért egy oroszlán az erdőből megütötte őket, a sivatagokból származó farkas meg fogja őket sújtani; egy leopárd vigyázza városait; aki kijön belőlük, összetörik; mert vétkeik fokozódnak, hitehagyásaik megsokszorozódnak.” (Jer 5,6)

A sáskák fellépésével leírt károk az idegen nemzetekkel folytatott háborúból fakadó nagy rosszra, és nem a démonok légióira vonatkoznak. Soha nem látott hazugság azt mondani, hogy a szöcskék minden típusa démonok légióit képviseli, akik a férfiak életében cselekednek.

Hazug az, aki azt mondja, hogy a szöcske egyfajta démonok légiója, aki azoknak az életében jár el, akik nem

engedelmeskednek Istennek.

Isten Ádám engedetlensége miatt megátkozta a földet, és végül elhatározta, hogy az ember megeszi az izzadságot az arcán (1Móz 3: 17–19). Ez az isteni elszántság az igazakra és az igazságtalanokra esik! Az emberiségre, a zsidókra és a pogányokra eső másik átok a halál volt, amely által minden ember elidegenedett Isten dicsőségétől.

Ám Ádám bűncselekményéből fakadó átok ellenére a szerencse minden utódjának ölében van, az igazak és az igazságtalanok megkülönböztetése nélkül, „mert az idő és a véletlen mindenkire hat, homályosan” (Péld 9:11). Mindenkinek, aki ebben az életben dolgozik, joga van enni, mert a vetés törvénye mindenki számára ugyanaz: igazságos és igazságtalan.

Tévedés azt mondani, hogy a vágó sáska hat a hitetlenek életére. Azt mondani, hogy annak a része, amit egy hűtlen munkája nyer, a démonoké, pergő, mert a föld és teljessége az Úré.

Az Ézsaiás 55. versének a pénzügyekről való beszédével szemben tanúskodik a Szentírás igazságáról. Amikor Ézsaiás megkérdezi az embereket, hogy mit kerestek munkájukkal, ami nem kenyér, akkor nem cigarettáról, italról, szórakozásról, gyógyszerről stb. Isten megdorgálta az embereket, hogy megszerzett áldozatokra, felajánlásokra költötték, amelyek nem tetszettek Istennek (Ézs 1: 11–12; Ézs 66: 3).

Amivel Isten elégedett, és ami valóban kielégíti az embert, az az, hogy hallgatni fog Isten szavára, mert „jobb válaszolni, mint áldozni”. (1 Sám 15:22) De Izrael gyermekei áldozatokat kaptak, vagyis arra költötték a munka gyümölcsét, amit nem tudtak kielégíteni!

„De Sámuel azt mondta: „Van-e annyira öröme az Úrnak az égőáldozatokban és az áldozatokban, mint az Úr szavának engedelmeskedni? Íme, engedelmeskedni jobb, mint áldozni; és jobban szolgálják fel, mint a juhzsír. ” (1 Sám 15:22)

Abszurd azt mondani, hogy a pusztító sáska természeti csapásokra, katasztrófákra, rossz időjárásra stb. Utal, de a János 10. versének alkalmazását, amelyben a tolvaj jött, ha nem is azért, hogy megöljön, ellopon és elpusztítson, az ördög cselekedete. , ez rossz olvasás hátsó szándékkal. Azt mondani, hogy a démonok légiója, amelyet a pusztító sáska képvisel, gyilkosok, akik azt teszik, amit János 10 mond, 10. verse; aljas.

A tolvaj, akiről Jézus azt mondta, hogy gyilkolni, lopni és elpusztítani jött, nem az ördögre vonatkozik, hanem Izrael vezetőire, akik eléje kerültek. Izrael vezetői tolvajok és rablók voltak, mert Jézus eljövetele előtt cselekedtek, mivel a próféták megjövendölték:

„Ez a ház, amelyet a nevemen hívnak, rablóbarlang a szemedben? Íme, én magam is láttam ezt, mondja az Úr. (Jer 7:11);

„Mindazok, akik élém kerültek, tolvajok és rablók; de a juhok nem hallották őket. ” (János 10: 8);

„A tolvaj csak lopni, megölni és elpusztítani jön; Azért jöttem, hogy legyen életük, és legyen bőségesen.” (János 10:10);

„És monda nékik: Meg van írva: Az én házamat imaháznak fogják nevezni; de a tolvajok barlangjává tettetted”. (Mt 21:13)

A sáskák példázatát használó felszólalók következtetése még furcsább, amikor a sáskák legyőzésének módját javasolja: légy vonzó!

Míg a sáskák a káldeus nemzetet képviselték, amely Kr. E. 586-ban betört Jeruzsálembe, amikor II. Nebukadnecár – babilóniai császár – megtámadta Júda Királyságát, elpusztítva Jeruzsálem városát és a templomot, valamint zsidókat deportálva Mezopotámiába. , hogyan lehet legyőzni ezeket a „sáskákat”, ha

a káldeusok kihaltak?

Amellett, hogy azt mondják, hogy Joel példázatában a sáskák különféle démonok, sok felszólaló azt állítja, hogy legyőzni őket csak a tizedben és az áldozatokban való hűség útján lehet! Hazugság!

Izrael fiai elszenvedték az idegen nemzetek invázióját, mert nem pihenték meg a földet, az Úr szava szerint, és nem azért, mert nem voltak tizedesek, ahogyan azt olvassuk:

„És szétszórlak titeket a nemzetek közé, és kihúzó magatok mögé a kardot; földje elhagyatott lesz, városai pedig elhagyatottak. Akkor a föld élvezi szombatait, pusztulásának minden napját, és ellenségeid földjén leszel; akkor a föld pihen és szombatain játszik. Az elhagyatottság minden napján pihenni fog, mert nem pihent a szombataidon, amikor lakhatóak voltak benne” (Lev 26:33-35).

Isten a föld meg nem pihentetése miatt hozta létre Dániel 70 hetét, amint azt a Krónikák könyve feljegyezi:

„Hogy beteljesedjék az Úr szava Jeremiás szájával, amíg a föld nem lesz megelégedve szombataival; az elhagyatottság minden napja pihent, míg betelt a hetven év.” (2 Kr. 36:21).

Malakiás panasza, miszerint az összes tizedet a kincstárba hozzák, jóval a babiloni deportálás után következik be (Mal 3:10). Malakiás próféta Ezdrának és Nehémiának kortársa volt a száműzetést követő időszakban, amikor Jeruzsálem falai már felépültek, Kr. E. 445 körül.

A Biblia egyértelmű:

„Ahogy egy madár vándorol, ahogy a fecske repül, úgy az okok nélküli átok nem jön el”. (Pr 26,2)

Az átok démonok cselekedete által sújtotta Izrael gyermekeit? Nem! A démonokat a természet átkozza, de nem ezek okozzák az

emberiséget. Az átok oka, amely Izrael gyermekeit érte, az engedetlenség volt Mózes által adott Isten előírásaival szemben. A babiloni invázió csak Izrael engedetlensége miatt következett be, és nem démonok cselekedete miatt!

Izrael gyermekeinek Isten áldásokat és átkokat javasolt, amelyek fogadásának mottója engedelmesség és engedetlenség volt. Az átok oka az engedetlenség volt, mert átok nélkül nem lesz átok.

És ki állította be az átkot? Maga az Isten!

„Azonban az lesz, hogy ha nem hallgat az Úr, a te Istened szavára, hogy ne vigyázzon minden parancsolatának és törvényének betartására, amelyeket ma parancsolok neked, akkor mindezek az átkok rád kerülnek és utolérnek: Átkozott a városban, és a vidéken. A fenébe a kosaradat és a dagasztóját. Átkozott a méhed, a földed és a teheneid és juhaid utódai. Átkozott leszel, amikor belépsz, és átkozott leszel, amikor elmész. Átkot küld rád az Úr; zavartság és vereség mindenben, amire a kezét teszed; mindaddig, amíg meg nem pusztulsz és hirtelen el nem pusztulsz a te cselekedeteid gonoszsága miatt, amiért engem hagytál.”
(5Móz 28: 15-20)

Az biztos, hogy ok nélkül nincs átok!

Az adott intézményhez nyújtott pénzügyi hozzájárulás senkit sem mentesít a démonoktól, átoktól, gonosz szemtől stb. Az ilyen üzenetek hamisak az egyszerűek összekapcsolása érdekében. Nem azért büntetnek, mert nincs ismerete:

„A figyelmeztetettek rosszat látnak és elrejtőznek; de az egyszerűek passzolnak és elszenvedik a büntetést.” (Pr 27:12)

A tudatlanság állítása Isten előtt nem szabadít meg senkit a következményektől. Ezért szükséges, hogy az ember figyeljen Isten hangjára.

De vannak, akik hallják Isten szavát, azonban úgy döntenek, hogy járnak aszerint, amit álnok szívük javasol, azt gondolva, hogy békéjük lesz. Nagy megtévesztés, mert az Úr áldása azok számára szól, akik meghallgatják szavát.

„És előfordulhat, hogy ha valaki meghallja ennek az átoknak a szavait, megáldja magát a szívében, mondván: Békességem lesz, még akkor is, ha a szívem véleménye szerint járok; hogy hozzáadódjon a szomjúsághoz, az iváshoz.” (5Móz 29:19)

Pál apostol a korinthusiaknak azt a tanulságot fejezi ki, amelyet a sáskákról szóló példabeszédben hirdettekől levon a Krisztus Jézus hívője:

„Ezeket a dolgokat számunkra ábrán tették, nehogy áhítozzunk a rossz dolgokra, ahogy ők tették.” (1Kor 10,6).

Azok számára, akik úgy gondolják, hogy Jézus a Krisztus, már nincs elítélés, és amit Izrael gyermekeitől olvastunk, az az, hogy ne kövessük el ugyanazokat a hibákat. Ha nincs elítélés egy új teremtés iránt, akkor biztos, hogy Krisztussal rejtőzik Istenben, ezért nem kell félnie a démonoktól, átoktól stb.

Aki a Krisztusban van, a gonosz nem nyúl hozzá, mert el van rejtve Krisztussal, Istenben:

„Tudjuk, hogy mindenki, aki Istentől született, nem vétkezik; de ami Istentől keletkezik, megtartja önmagát, és a gonosz nem ér hozzá. ” (1 János 5:18);

“Mert már meghaltál, és életed Krisztus mellett van elrejtve, Istenben.” (Kol 3: 3)

Minden Krisztusban hívőt megáldottak Krisztus Jézus minden lelki áldásával (Ef 1: 3), így nem kell félni a démonok cselekedeteitől.

Az egyetlen átok, amely a hívő emberhez eljuthat, az az, hogy hagyja magát megtéveszteni azoknak az embereknek, akik ravaszsággal, álnok módon megtévesztik önmagukat, eltávolodva

az evangélium igazságától (Ef 4:14; 2Pét 2: 20-21), ezért dolgokat, ő több, mint győztes, és egyetlen teremtmény sem képes elválasztani őt Isten szeretetétől, aki Krisztusban van.

„De ezekben a dolgokban több mint győztes vagyunk, annak, aki szeretett minket. Mert biztos vagyok benne, hogy sem a halál, sem az élet, sem az angyalok, sem a fejedelemségek, sem a hatalmak, sem a jelen, sem a jövő, sem a magasság, sem a mélység, sem más lény nem választhat el minket Isten szeretetéről, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van” (Róm 8: 37-39).